

**ORGANIZACJA ZAKŁADOWA NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
PRZY KATOLICKIM UNIWERSYTECIE LUBELSKIM JANA PAWŁA II**

Al. Raclawickie 14, 20-950 LUBLIN, REGON 43 12 69 814. NIP 712 26 09 674

Tel. +48 81 445-32-33 e-mail: solidar@kul.lublin.pl

Nasz znak: 62 /KU/15

Lublin, dn.17.06.2015 r.

Jego Magnificencja

Ks. Prof. dr hab. Antoni Dębiński

Rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II

Dziękuję za przesłanie pisma informującego w sprawie zamiaru rozwiązania umowy o pracę z grupą pracowników zatrudnionych w Instytucie Ochrony Środowiska na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Środowisku KUL (RSP-125/15 z dnia 11 czerwca 2015 r.). Podstawą rozwiązania umowy jest zarządzenie JM Rektora KUL w sprawie likwidacji Instytutu z dniem 30 września 2015 r.

Uprzejmie informuję, że dnia 16 czerwca 2015 r. odbyło się spotkanie przedstawicieli OZ NSZZ „Solidarność” KUL z grupą osób zainteresowanych (członkowie NSZZ „Solidarność”), w trakcie którego zapoznano się z ich aktualną sytuacją zawodową i wieloletnim, a w konkretnym przypadku ponad trzydziestoletnim przebiegiem pracy zawodowej świadczonej na rzecz KUL.

Organizacja Zakładowa NSZZ „Solidarność” zapoznała się z przedstawionymi argumentami zainteresowanych, dotyczącymi rozwoju specjalistycznych kompetencji naukowych i dydaktycznych, kreatywnym dorobkiem naukowym i organizacyjnym związanym z powstawaniem jednostek organizacyjnych na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Środowisku KUL w tym Interdyscyplinarnego Centrum Badań Naukowych. Zwracamy się z wnioskiem o poszukiwanie możliwości dalszego zatrudnienia tych osób, również jako zintegrowanego zespołu, w ramach macierzystego wydziału, z zachowaniem nabytych praw pracowniczych.

Szczególnie akcentujemy specjalistyczne kompetencje zainteresowanych, które zgodnie z oczekiwaniem Władz KUL i standardów dobrego ośrodka akademickiego, są potwierdzone publikacjami w czasopiśmie z współczynnikiem IF w bazie JCR. W konkretnych przypadkach rozwiązanie umów o pracę, spowoduje utratę potencjału, który bezpośrednio i pośrednio przekazują w procesach naukowo-dydaktycznych. Będzie to utrata kapitału trudna do odtworzenia!

Pracownicy Instytutu Ochrony Środowiska wyrażają gotowość do dalszej pracy. Osoby te wskazały władzom Uczelni i przełożonym potencjalne miejsca pracy.

W konkretnym przypadku, osoba wykazuje zaangażowanie w projekt ICBN (w planowanie badań, wybór aparatury naukowej, przygotowanie przetargu, przygotowanie stanowisk pod aparaturę, uczestnictwo w większości w szkoleniach (Czechy, Holandia), którą to działalność na rzecz ICBN wykonywał nieodpłatnie), Dotychczasowa polityka władz Uczelni wobec Instytutu uniemożliwiła konkretnej osobie na pozytywne odpowiedzenie na

proponowane przeniesienie do ICBN (w jej opinii godziłoby to w dobro Instytutu). Inna osoba jest współautorem kilkudziesięciu oryginalnych prac naukowych w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym (w większości z listy JCR), co więcej za aktywną i wyróżniającą się pracę badawczą i dydaktyczną otrzymała dwukrotnie indywidualną Nagrodę Rektora KUL (ostatnią w 2014 r. sic).

Większość osób posiad pozytywną ocenę w ankietach ocen pracownika, bardzo dobre oceny w ankietach ewaluacyjnych studentów, współpracuje z biznesem, w tym w ramach programów z funduszy unijnych, podnosi kwalifikacje przez staże, studia podyplomowe.

Warto także uszanować i rozpatrzyć decyzje Rady Wydziału o restrukturyzacji w ramach Instytutu Ochrony Środowiska, a po jego ewentualnym rozwiązaniu włączenie tych pracowników do Instytutu Biotechnologii lub Interdyscyplinarnie Centrum Badań Naukowych w ramach obecnie funkcjonujących pracowni lub pracowni, które będzie można utworzyć w roku 2016.

Wydane Zarządzenie Rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, z dnia 11 czerwca 2015 r. w sprawie likwidacji Instytutu Ochrony Środowiska na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Środowisk jest decyzją, która zagraża Uniwersytetowi, osłabia jego konkurencyjność w regionie i wywołuje negatywny efekt medialny deprecjonując Uczelnię. Zwolnieni pracownicy najprawdopodobniej wystąpią na drogę sądową, a dotychczasowe doświadczenia mówią, że wygrywali sprawy narażające KUL na straty finansowe i negatywna opinia środowiskowa. Działania polegające na likwidacji Instytutu są też niezgodne z założeniami wypracowanej Strategii. Niezrozumiałym jest, że Uczelnia zwalnia wieloletnich, zintegrowanych pracowników a jednocześnie zatrudnia osoby z zewnątrz, które co pokazały już przykłady, destabilizują Uczelnię, Wydziały, wprowadzając roszczeniowy sposób dochodzenia swoich praw. Nie mając więzi emocjonalnej z Uczelnią, nie są jej ambasadorami, a mogą być źródłem tzw. przecieków prasowych. Uczelnia ma szansę rozwoju tylko i wyłącznie poprzez ludzi, którzy ją tworzą, silnie emocjonalnie z Uczelnią związanych, wywodzących się ideowo ze środowisk zbieżnych z wartościami, które zapisane są w Statucie naszej Uczelni.

Naszym zdaniem należy rozpatrzyć każdy przypadek osoby, która została wytypowana do zwolnienia poprzez ocenę jej postawy, zaangażowania w sprawy Uczelni, znaleźć dla tych osób możliwości przesunięć, zatrudnienia w innych jednostkach zgodnie z ich kwalifikacjami. Dać tym osobom wsparcie w tym trudnym dla nich okresie.

Kierując na początku 2013 roku do społeczności KUL-owskiej, jak to wyrażono w „trosce o dalszy dynamiczny rozwój naszej *Alma Mater*”, komunikat o „powołaniu Zespołu ds. opracowania ‘Strategii Rozwoju Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II do roku 2020’”, władze deklarowały, że strategia ma „odpowiadać ... aktualnym potrzebom strategicznym w zarządzaniu Uczelnią oraz wypracowaniu wizji dalszego jej funkcjonowania”. Charakter, sposób podjętej decyzji o likwidacji Instytutu dowodzi, że wypracowana z dużym zaangażowaniem społecznym Strategia nie ma przełożenia na decyzje zarządcze Władz Uniwersytetu, a także nie stała się ogólnie dostępnym materiałem do podejmowania działań strategicznych na niższych poziomach organizacyjnych Uniwersytetu. Dokument, który z dużym opóźnieniem w stosunku do pierwotnych deklaracji został umieszczony na stronach e-KUL-u po pierwsze nie spełnia podstawowych wymogów profesjonalnie przygotowanej strategii, po drugie nie jest tożsamy, ani nawet zbliżony do wypracowanego przez Zespół powołany do opracowania Strategii. Taka sytuacja powoduje, że poziom zaufania do podejmowanych decyzji przez pracodawcę, zarówno tych, które dotyczą kwestii instytucjonalno-administracyjnych jak i personalnych jest obecnie dramatycznie niski. Jest to m.in. jedną z przyczyn coraz niższej frekwencji na spotkaniach

Władz uczelni z pracownikami KUL-u. Stan ten pogłębiają wypowiedzi Władz, które kreują niezgodny ze Statutem Uniwersytetu korporacyjny a nie wspólnotowy charakter naszej Uczelni.

Opracowana przez Zespół Strategia zakładała, że minimalnym celem operacyjnym miało być uzyskanie nowych uprawnień do nadawania stopni naukowych przez Wydział Biotechnologii i Nauk o Środowisku (jako jednym z trzech Wydziałów). Cezurę czasową rozpatrzenia wniosku do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów wyznaczono na rok 2016 (jako terminu w którym wyznaczono uzyskanie pozytywnej decyzji). Dotychczasowe decyzje Władz KUL-u nie tylko, że nie pozwoliły na zrealizowanie w powyższym terminie tego celu, ale wręcz podejmowanymi decyzjami Władze zniszczyły taką możliwość (m.in. utrata uprawnień do doktoryzowania), z powodu podzielenia Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego na dwa wydziały (WBiOŚ i WMiAK).

W strategii podkreślono: „Przed Uniwersytetem stoi wyzwanie dokończenia i zagospodarowania powstających w ramach programów europejskich budynków Centrum Transferu Wiedzy i Interdyscyplinarnego Centrum Badań Naukowych w Lublinie oraz budynku Inżynierii Środowiska w Stalowej Woli”. Uważamy, że żadna z tych trzech inicjatyw nie ma w pełni szans zagospodarowania bez dalszego wykorzystywania dotychczasowego dorobku i zgromadzonego potencjału organizacyjno-materialnego dobrze zarządzanego Instytutu Ochrony Środowiska. Wręcz sugeruje, że docelowym kierunkiem jest likwidacja Wydziału oraz stopniowym wycofywaniem się z rozwoju Interdyscyplinarnego Centrum Badań Naukowych (zobowiązania formalno-prawne mówią o konieczności kontynuowania rezultatów projektu do 2020 roku).

Także Cel operacyjny 1.4. Decentralizacja zarządzania stawiał przed władzami KUL-u wyzwanie jakim jest „Kalkulacja kosztów działalności ... instytutów i ośrodków naukowych”. Nie zostało to dotychczas zrealizowane (a przynajmniej główni zainteresowani, czyli szeregowi pracownicy mają poczucie, że nie ma rzetelnej oceny kosztów, wręcz wiele jednostek jest przekonanych, że wypracowywane przez nie dochody dla Uczelni bądź są ukrywane, bądź mogłyby być większe gdyby w powyższym względzie istniała transparentność. Autorzy tekstu Strategii w tym fragmencie stwierdzili: „Rację istnienia instytutów i ośrodków naukowych, w których zatrudnieni są pracownicy naukowcy, powinna stanowić prowadzona przez nie faktyczna działalność naukowa (projekty, publikacje), która jest finansowana w dużej mierze przez pozyskane przez nie środki z zewnętrznych grantów”.

Z wyrazami szacunku

W imieniu Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność”

dr Andrzej Januszewski

Przewodniczący NSZZ „Solidarność” KUL

Do wiadomości:

Prof. dr hab. Paweł Smoleń, Prorektor ds. Administracji i Finansów

Ks. dr hab. Marcin Tkaczyk, prof. KUL, Prorektor ds. Nauki i Rozwoju